

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

12 juni 1998

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw **Gerda Raskin** en de heren **Johan Sauwens, Jean-Marie Bogaert**
en **Leonard Quintelier** –

betreffende het beperken van de dioxine-uitstoot

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer **Johan Malcorps** –

**betreffende het tot een minimum herleiden van de uitstoot van dioxines en dioxine-achtige stoffen
in Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer Freddy De Vilder**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Dirk Van Mechelen.

Vaste leden : de heren Georges Beerden, Peter Desmet, Hugo Marsoul, Leonard Quintelier, Jef Van Looy ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Arnold Van Aperen, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Jacky Maes, Bruno Tobback ;

de heren Frank Creyelman, Frans Wymeersch ;

mevrouw Gerda Raskin ;

de heer Johan Malcorps ;

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Johan De Roo, mevrouw Veerle Heeren, de heren Erik Matthijs, John Taylor ;

mevrouw Yolande Avontroodt, de heren Marino Keulen, Patrick Lachaert ;

de heren Carlos Lisabeth, Steve Stevaert, Jacques Timmermans ;

de heren Wilfried Aers, Pieter Huybrechts ;

de heer Johan Sauwens ;

mevrouw Vera Dua.

Zie :

1031 (1997-1998)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendementen

Zie ook :

1032 (1997-1998)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud besprak op 3 en 4 juni 1998 het voorstel van resolutie van mevrouw Gerda Raskin en de heren Johan Sauwens, Jean-Marie Bogaert en Leonard Quintelier betreffende het beperken van de dioxine-uitstoot (Stuk 1031 (1997-1998) – Nr.1).

In samenhang daarmee werd het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende het tot een minimum herleiden van de uitstoot van dioxines en dioxine-achtige stoffen in Vlaanderen behandeld (Stuk 1032 (1997-1998) – Nr.1).

I. INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

Mevrouw Gerda Raskin verwijst naar de recente discussies over de huisvuilverbranding en de gedachtewisseling over de werkzaamheden van de Bijzondere Onderzoekscommissie Huisvuilovens¹. De huisvuilinstallaties staan voortdurend in de belangstelling en er worden terecht strenge normen voor afvalverbranding uitgewerkt. Daarbij ontstaat echter de indruk dat andere belangrijke bronnen van dioxine-uitstoot over het hoofd worden gezien.

In de toelichting bij het voorstel van resolutie wordt in dit verband verwezen naar een studie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) waaruit blijkt dat de huisvuilverbranding in 1996 pas de vijfde belangrijkste bron was inzake dioxine-uitstoot. Het afstappen van het gedoogbeleid ten aanzien van de huisvuilinstallaties heeft volgens mevrouw Raskin wel aangetoond dat resultaten kunnen worden gehaald indien een effectief beleid van handhaving van de norm wordt gevoerd. Dit is een reden om ook normen voor andere dioxinebronnen op te stellen en ze afdwingbaar te maken.

De heer Leonard Quintelier sluit zich hierbij aan en stelt dat in de ogen van de meeste burgers de huisvuilovens nog steeds de grote boosdoeners zijn. De laatste jaren werd echter heel wat vooruitgang geboekt inzake het beperken van de dioxine-uitstoot bij huisvuilverbranding. Het lid benadrukt de nood aan voorlichtingscampagnes, enerzijds om de bevolking te wijzen op vooruitgang die werd

geboekt op het terrein van de huisvuilverbranding en anderzijds om de burgers te informeren over de andere dioxinebronnen, waaronder niet alleen de industrie maar ook de verwarmingsinstallaties van woningen. De bevolking moet ook bewust worden gemaakt van de gevaren verbonden aan het verbranden van afval in de eigen tuin of in een allesbrander.

De heer Johan Malcorps stelt dat de discussie over dioxines reeds enkele jaren geleden op gang kwam. In 1995 werd vastgesteld dat Vlaanderen niet voldeed aan de vereisten inzake dioxinereductie van de Derde Noordzeeconferentie. In hetzelfde jaar publiceerde de VITO het "Stofdossier dioxines" en werd door de administratie op basis daarvan een urgentieprogramma uitgewerkt. Sindsdien werden tal van metingen uitgevoerd en wordt er over normen gediscussieerd. Het is nu het ogenblik om tot conclusies te komen en een echt dioxinebeleid te voeren, meent het lid. De resolutie van mevrouw Raskin en heren Sauwens, Bogaert en Quintelier is wat dit betreft te terughoudend.

Het is inderdaad zo dat niet alles mag worden toegespitst op de sector huisvuilverbranding. In de ferro- en non-ferrosector werden reeds metingen verricht en daaruit zou blijken dat het bedrijf Sidmar alleen meer uitstoot dan alle huisvuilovens samen. De bevolking zou volgens het lid dan ook niet langer aanvaarden dat ten aanzien van de industriële dioxinebronnen een gedoogbeleid wordt gevoerd. De logica is dat men naar eenzelfde norm evolueert voor alle schadelijke verbrandingsprocessen.

De verbranding van ziekenhuisafval was tot voor kort de tweede oorzaak van dioxinevervuiling in de lucht. Maar ook in deze sector werd gesaneerd: het meeste ziekenhuisafval wordt intussen verbrand in gewone huisvuilovens. De verwarming van gebouwen is op dit ogenblik waarschijnlijk de op een na grootste bron. Vooral het verbranden van behandeld hout in allesbranders of open haarden is een belangrijke factor. Het lid pleit dan ook voor selectieve inzameling van behandeld hout in containerparken.

De dioxine-uitstoot van industriële afvalverbrandingsinstallaties is de laatste jaren toegenomen. Binnenkort zal dit dus een grotere vervuilingsbron zijn dan de uitstoot van huisvuilovens. Volgens het lid mag ook niet de indruk worden gewekt dat het probleem van de huisvuilovens al is opgelost. De uitstoot van alles huisvuilverbrandingsinstallaties op jaarbasis ligt nog ver boven de nagestreefde 1 gram.

¹ Zie Stuk 887 (1997-1998) – Nr.1 en Stuk 1011 (1997-1998) – Nr.1.

De heer Malcorps zegt dat de resolutie niet te vrijblijvend mag zijn en richtinggevende bepalingen moet bevatten. Dit kan op basis van de VITO-studie “Voorstel van normen voor dioxines in lucht en depositie”, waarin onder meer wordt gesteld dat er moet worden gestreefd naar een maximale dagelijkse inname van 0,01 picogram TEQ per kg lichaamsgewicht per dag. Deze richtwaarde kan als referentiepunt worden genomen voor het opstellen van normen voor dioxines in depositie, bodem en lucht. De lat moet volgens het lid hoog worden gelegd omdat vanuit het voorzorgsprincipe geen risico's kunnen worden genomen inzake de volksgezondheid. Bovendien moet men in het beleid uitgaan van de schade die dioxines en aanverwante stoffen, onder meer PCB's, kunnen aanrichten bij de meest kwetsbare groepen, zoals foetussen, kinderen en zwangere vrouwen. Het is dan aan de Vlaamse regering om de normen voor het Vlaamse Gewest vast te leggen en bij de federale regering aan te dringen op een strenge normering inzake de aanvaardbare dagelijkse inname.

De heer Malcorps overloopt verder de vragen aan de regering in zijn voorstel van resolutie. Die hebben onder meer betrekking op de emissie naar lucht, water en afval van de chemische industrie, de thuisverbranding, de stookinstallaties, het verbranden van behandeld hout, de praktijk van het kabelbranden en de dioxine-emissies van het wegverkeer.

Er wordt tevens aangedrongen op het sluiten van een akkoord tussen de gewesten over de grensoverschrijdende emissie van dioxines, bijvoorbeeld die van de huisvuiloven van Neder-over-Heembeek, en de emissienormen die worden gehanteerd voor co-inceneratie, onder meer in cementovens. In overleg met de federale overheid moet worden toegezien op de naleving van internationale afspraken inzake grensoverschrijdende milieu-effecten, bijvoorbeeld wat de verbrandingsovens in het Noorden van Frankrijk betreft.

Ten slotte pleit het lid voor het uittrekken van meer middelen voor verder onderzoek naar de gevolgen van blootstelling aan dioxines voor de gezondheid, de omvang van de historisch opgebouwde dioxinevervuiling in Vlaanderen en de relatie van blootstelling aan dioxines in het verleden met achteraf optredende gezondheidseffecten.

II. ALGEMENE BESPREKING

Minister Theo Kelchtermans herinnert eraan dat hij reeds heeft aangekondigd dat ook voor de ferro- en non ferrobedrijven een norm zal worden uitgewerkt. De sector werd uitgenodigd om mee te werken aan de voorbereiding. Rekening houdend met de mogelijke gevolgen op sociaal vlak, met name wat de tewerkstelling betreft, wordt omzichtig gehandeld en wordt een overgangsperiode wenselijk geacht. Ook het gegeven dat op Europees niveau nog geen normen werden opgesteld – enkel Duitsland werkt met richtwaarden – is in dit opzicht belangrijk. De voorwaarden moeten in de nu in voorbereiding zijnde aanpassing van Vlarex worden bepaald.

De heer Freddy De Vilder sluit zich hierbij aan en stelt dat Sidmar in de loop van volgende jaren het procédé van de sinterfabriek zal vernieuwen. De voorstellen van de heer Malcorps zouden neerkomen op een onmiddellijke sluiting van deze fabriek en dus het einde van het bedrijf.

Ook de heer Dirk Van Mechelen acht het “onmiddellijk invoeren en doen naleven” van de norm van 0,1 nanogram TEQ/Nm³ voor industriële processen, zoals opgenomen in het voorstel van resolutie van de heer Malcorps, economisch niet haalbaar.

De heer Malcorps repliceert dat volgens het VITO-dossier van 1995 de uitstoot van Sidmar en Union Minière op vrij korte termijn met 90 tot 95 percent kan worden gereduceerd. Eventueel kan een beperkte overgangsperiode worden ingesteld, maar die moet dan zo snel mogelijk starten.

Mevrouw Raskin acht het onmiddellijk invoeren en doen naleven van de norm inderdaad niet realistisch. Volgens het lid moet wel worden vermeden dat er nog een gedoogperiode volgt na het verstrijken van de overgangsperiode, zoals voor de huisvuilverbranding het geval is geweest. De timing van de overgangsperiode moet worden gerespecteerd indien men tot resultaten wil komen.

De heer Dirk Van Mechelen laat opmerken dat de uitgangspunten van de twee resoluties grondig van elkaar verschillen. Het voorstel van de heer Malcorps legt zelf emissienormen vast voor diverse bedrijfssectoren en verstrengt de norm voor huisvuilverbranding. In de resolutie van mevrouw Raskin

en mede-ondertekenaars wordt daarentegen aan de regering gevraagd om opdracht te geven wetenschappelijk onderbouwde emissienormen vast te leggen. Bovendien wordt de regering gevraagd om bij de Europese Commissie te pleiten voor Europese richtlijnen. Gelet op de concurrentiële omgeving waarin onze bedrijven werken, verdient deze omzichtige en meer geleidelijke benadering volgens het lid de voorkeur.

De heer Leonard Quintelier laat in dit verband opmerken dat de technologische ontwikkelingen dermate snel gaan dat een uitspraak over de normen volgend jaar al achterhaald kan zijn. Het lijkt daarom beter het vaststellen van de normen aan deskundigen over te laten. Het Vlaamse Gewest kan in een Europese context de rol van koploper inzake het terugdringen van dioxine-uitstoot op zich nemen, maar anderzijds is Vlaanderen geen economisch eiland en daarom moet er aan buitenlandse normen en richtwaarden worden gerefereerd.

De heer Johan Malcorps herhaalt dat uit het Stofdossier Dioxines reeds in 1995 bleek dat er technologische mogelijkheden zijn om de dioxine-uitstoot terug te dringen zonder de concurrentiepositie al te zeer in gevaar te brengen. Inzake de huisvuilverbranding is gebleken dat de bestaande technologie ook daadwerkelijk wordt toegepast wanneer de overheid een duidelijke norm vooropstelt. Volgens het lid is het snel vastleggen van normen, en logischerwijze gaat het dan om een veralgemening van de norm die nu reeds geldt voor huisvuilverbrandingsovens, aangewezen boven het blijven verrichten van onderzoek en het louter bestuderen van maatregelen.

Mevrouw Gerda Raskin repliceert dat ze zich als indiener niet geroepen voelt om zelf een uitspraak te doen over de emissienormen. In de tekst van de resolutie wordt wel aan de Vlaamse regering gevraagd onmiddellijk opdracht te geven om wetenschappelijk onderbouwde normen vast te leggen, waarbij het uitsluiten van gezondheidsrisico's als uitgangspunt moet worden genomen. Enkel voor de gebouwenverwarming wordt gevraagd onderzoek te laten verrichten.

De heer Dirk Van Mechelen bevestigt dat de technologische vooruitgang veel mogelijkheden biedt wat de beperking van de uitstoot betreft. Een en ander gaat echter gepaard met zeer hoge kosten en de bedrijven verwachten van de overheid een perspectief om investeringen te kunnen plannen en afschrijven.

Aan het einde van de algemene bespreking beslist de commissie het voorstel van resolutie van mevrouw Raskin en de heren Sauwens, Bogaert en Quintelier als basis voor de verdere bespreking te nemen.

III. WIJZIGING VAN DE TEKST

Alle ingediende amendementen en subamendementen werden gepubliceerd in het stuk 1031 (1997-1998) – Nr. 2.

Amendement A voorgesteld door mevrouw Gerda Raskin, de heren Leonard Quintelier, Jacky Maes, Freddy De Vilder, Dirk Van Mechelen en Johan Sauwens strekt ertoe aan de opsomming van de belangrijkste dioxinebronnen in het eerste gedachtenstreepje de industriële afvalverbranding en industriële en particuliere stookinstallaties toe te voegen.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Amendement B van dezelfde indieners strekt ertoe na de vijfde streep twee strepen in te voegen. Daarin wordt verwezen naar gegevens en aanbevelingen opgenomen in studies van de VITO en het voorstel van streefwaarde voor een maximale dagelijkse dioxine-inname van 0,01 picogram TEQ per kilogram lichaamsgewicht per dag. Ook aan het actieprogramma 30 rond dioxines in het MINA-plan 2 wordt uitdrukkelijk gerefereerd.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Het derde amendement van mevrouw Raskin en de heren Quintelier, Maes, De Vilder, Van Mechelen en Sauwens strekt ertoe de zesde streep, waarin de vragen aan de Vlaamse regering zijn opgenomen, door een nieuwe tekst te vervangen (Stuk 1031/2/amendement C).

De heer Freddy De Vilder merkt op dat met dit amendement wordt tegemoetgekomen aan diverse opmerkingen van de heer Malcorps in de algemene bespreking. Zo wordt in de nieuwe tekst van 1° onder meer gevraagd emissienormen vast te leggen inzake dioxines, furanen en andere dioxine-achtige stoffen voor alle industriële sectoren en alle verbrandingsinstallaties en dit niet alleen naar lucht, maar ook naar water en afval. In 4° wordt eveneens verwezen naar milieukwaliteitsnormen voor water, lucht en bodem. In 3° wordt aan de Vlaamse

regering gevraagd een voorlichtingscampagne op te zetten en een gebruiksreglementering inzake afvalverbranders en het verbranden van steenkool, verduurzaamd hout, producten met brandvertragers en dergelijke op te stellen.

De heer Johan Malcorps dient een reeks subamendementen in op het door mevrouw Raskin en de heren Quintelier, Maes, De Vilder, Van Mechelen en Sauwens voorgestelde amendement C.

Subamendement A strekt ertoe aan de bij amendement C voorgestelde tekst van 1° de zinsnede "waarbij in eerste instantie wordt gestreefd naar een zo snel mogelijke veralgemening van de VLA-REM-dioxine-emissienorm naar lucht zoals die nu reeds geldt voor huishoudelijke verbrandingsovens" toe te voegen.

Dit subamendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Subamendement B van de heer Malcorps strekt ertoe in de bij amendement voorgestelde tekst een 1°bis in te voegen, waarin aan de Vlaamse regering wordt gevraagd een impulsprogramma dioxine-reductie op te zetten voor onder meer de sectoren van de staalnijverheid, de non-ferro-industrie, de industriële stookinstallaties en de elektriciteitscentrales.

Op vraag van de heren Quintelier en De Vilder verduidelijkt de heer Malcorps dat het niet de bedoeling kan zijn bedrijven te ondersteunen louter om binnen een bepaalde periode de normen te halen. Bedrijven die verder willen gaan en extra-inspanningen doen, moeten echter door de overheid worden aangemoedigd.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen.

Subamendement C van de heer Malcorps strekt ertoe in de bij amendement voorgestelde tekst een 2°bis in te voegen, waarin aan de Vlaamse regering wordt gevraagd een dioxinebalans te laten opmaken voor de gehele levensduur van producten van de chloorchemie.

Dit subamendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2.

In subamendement D stelt de heer Malcorps voor om aan 3° toe te voegen dat aan de regering wordt gevraagd om de nodige maatregelen te treffen om zo snel mogelijk te komen tot een grotere selectie-

ve inzameling en verwerking van met chemische producten behandeld hout en afgeleiden.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen.

Subamendement E van dezelfde indiener wil een 3°bis invoegen, waarin onderzoek naar de dioxine-emissie door het wegverkeer wordt gevraagd evenals overleg met de federale overheid over de beste beschikbare technieken om de dioxine-uitstoot van motorvoertuigen te beperken.

De heer Freddy De Vilder stelt dat de dioxine-uitstoot van motorvoertuigen beperkt is. De problematiek van het wegverkeer verdient een meer globale benadering dan de fragmentaire aanpak in het kader van een dioxinebeleid.

Dit subamendement wordt ingetrokken.

Subamendement F van de heer Malcorps strekt ertoe aan 4° de zinsnede "die in het bijzonder als leidraad moeten dienen bij de beoordeling van nieuwe vestigingen van bedrijven of uitbreidingen van installaties, waarbij dioxines kunnen vrijkomen, inzonderheid in risicozones" toe te voegen.

Na een bespreking van dit subamendement – waaraan mevrouw Raskin en de heren De Vilder, Malcorps en Van Mechelen deelnemen – wordt gesteld dat de basismilieukwaliteitsnormen gelden voor het hele gewest. In het bijzonder in risicogebieden, zoals bijvoorbeeld de Gentse Kanaalzone, moeten milieukwaliteitsnormen en depositienormen als leidraad dienen bij de beoordeling van nieuwe vestigingen van bedrijven of uitbreidingen van bestaande installaties waarbij dioxines vrijkomen.

Dit subamendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Subamendement G van de heer Malcorps strekt ertoe in de bij amendement voorgestelde tekst een 4°bis in te voegen, waarin aan de regering wordt gevraagd een akkoord tussen de gewesten te sluiten en toe te zien op internationale afspraken in verband met de grensoverschrijdende emissies van dioxines.

Dit subamendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Subamendement H van de heer Malcorps strekt ertoe aan 7° toe te voegen dat ook meer middelen moeten gaan naar onderzoek over de omvang van de historisch opgebouwde dioxinevervuiling in

Vlaanderen en de relatie van de blootstelling aan dioxines in het verleden met later opgetreden gezondheidseffecten.

Na een bespreking van dit subamendement – waaraan de heren De Vilder, Quintelier, Marsoul en Van Mechelen deelnemen – wordt gesteld dat de bij amendement voorgestelde tekst voldoende duidelijk en ruim geformuleerd is. Ook onderzoek naar historisch opgebouwde dioxine-vervuiling valt onder de noemer “onderzoek naar alle gevolgen van blootstelling aan dioxines”.

Dit subamendement wordt verworpen met 7 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Het amendement C van mevrouw Raskin en de heren Quintelier, Maes, De Vilder, Van Mechelen en Sauwens wordt aangenomen met 11 stemmen.

IV.EINDSTEMMING

Het gewijzigde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Freddy DE VILDER

Dirk VAN MECHELEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de belangrijkste dioxinebronnen de non-ferrobedrijven, de ziekenhuisafvalverbranding, de gebouwenverwarming, de ijzer- en staalindustrie, de huisvuilverbranding, de industriële afvalverbranding en industriële en particuliere stookinstallaties zijn ;
- overwegende dat de uitvoering van de VLAREM II-norm voor afvalverbrandingsovens reeds een sterke reductie van de dioxine-uitstoot door deze ovens tot gevolg had en bij een onverminderd streng beleid de uitstoot verder zal doen dalen ;
- overwegende dat het strenge beleid aantoont dat het vastleggen van eenduidige en strenge normen inzake dioxine-uitstoot tot effectieve resultaten leidt ;
- overwegende dat, vanwege de gezondheidsrisico's, de bepalende factoren bij het vastleggen van normen alleen gezondheidsoverwegingen mogen zijn en niet economische redenen ;
- overwegende dat het voor de bescherming van de volksgezondheid noodzakelijk is om snel strenge normen vast te leggen om zo de dioxine-uitstoot bij alle andere vervuilingsbronnen, zonder enig onderscheid naar de activiteit die hiervan de oorzaak is, tot het absolute minimum te beperken ;
- gezien de gegevens en aanbevelingen opgenomen in het "Stofdossier Dioxines" (1995) en de aanbevelingen in de studie "Voorstel van normen voor dioxines in lucht en depositie", beide opgemaakt door het VITO en rekening houdend met het voorstel van streefwaarde voor een maximale dagelijkse dioxine-inname van 0,01 pg TEQ/kg lichaamsgewicht/dag ;
- gezien het actieprogramma 30 in het MINA-plan 2 rond dioxines ;
- vraagt de Vlaamse regering :
  - 1° onmiddellijk opdracht te geven om wetenschappelijk onderbouwde emissienormen vast te leggen inzake dioxines, furanen en andere dioxine-achtige stoffen voor alle industriële sectoren en alle verbrandingsinstallaties, en dit niet alleen naar lucht, maar ook naar water en afval, waarbij het uitslui-

ten van gezondheidsrisico's als uitgangspunt moet worden vooropgesteld en diensgevolge de strengst mogelijke normen moeten worden gehanteerd en buitenlandse normen een eerste referentiekader kunnen vormen, en waarbij in eerste instantie wordt gestreefd naar een zo snel mogelijke veralgemening van de VLAREM-dioxine-emissienorm naar lucht zoals die nu reeds geldt voor huishoudelijke verbrandingsovens ;

- 2° een impulsprogramma dioxinereductie op te zetten voor onder meer de sectoren van de staalnijverheid, de non-ferro-industrie, de industriële stookinstallaties en de elektriciteitscentrales ter realisatie van de aanbevelingen inzake dioxinereducties vervat in het "Stofdossier Dioxines" (1995) van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ;
- 3° zo snel mogelijk emissiemetingen verplicht op te leggen voor de grote emittoren ;
- 4° een dioxinebalans te laten opmaken voor de gehele levensduur van producten van de chloorchemie : met name wat het vrijkomen van dioxines betreft bij de productie, het gebruik en bij de verwijdering, bijvoorbeeld de verbranding, van deze producten ;
- 5° onderzoek te laten verrichten naar een maximale reductie van de dioxine-uitstoot bij gebouwenverwarming en voorlichtingscampagnes op te zetten en een gebruiksreglementering op te stellen inzake afvalverbranders en het verbranden van steenkool, verduurzaamd hout, producten met brandvertragers en andere, en de nodige maatregelen te treffen om zo snel mogelijk te komen tot een grotere selectieve inzameling en verwerking van met chemische producten behandeld hout en afgeleiden ;
- 6° zo snel mogelijk bij besluit van de Vlaamse regering milieukwaliteitsnormen voor dioxines (in water, lucht en bodem) en depositienormen vast te leggen die in het bijzonder als leidraad moeten dienen bij de beoordeling van nieuwe vestigingen van bedrijven of uitbreidingen van installaties, waarbij dioxines kunnen vrijkomen, inzonderheid in risicozones ;
- 7° een akkoord tussen de gewesten te sluiten en toe te zien op internationale afspraken

in verband met de grensoverschrijdende emissies van dioxines

- 8° bij de Europese Commissie te pleiten voor Europese richtlijnen om de dioxine-uitstoot voor alle vervuilingsbronnen tot het absolute minimum te beperken, waarbij in het belang van de volksgezondheid de strengste normen moeten worden gehanteerd ;
  - 9° in alle zones waar zich significante dioxine-emissiebronnen bevinden een overlegplatform te organiseren met de omwonenden om hen te informeren over meetresultaten, gezondheidsrisico's en te nemen maatregelen ;
  - 10° meer middelen uit te trekken voor verder onderzoek naar alle gevolgen van blootstelling aan dioxines voor de gezondheid.
-